

kunne bevæge sig, og kommer Salt i Vandet, for at de skulle drikke mere, og for at Leveren skal udvikles sygeligt. Men den Maade, hvorpaa man ved Kunst og Tvang paa større Hønsierer her i Landet fodrer Fjerkræet, er baade fra et humanitært og sanitært Standpunkt ganske forkastelig. Hvad Fisk angaar, bør der indføres den Bestemmelse, at de Arter, der ikke dø straks, naar de trækkes op af Vandet, skulle slagtes. Derved opnaas for det første, at Fisken lider mindre, og for det andet, at Kødet bliver mere velsmagende. Jeg ved ikke, men formoder, at Forelæggelsen af en Slagtelov sorterer under den højtærede Landbrugsminister, og i saa Tilfælde beder jeg den højtærede Minister overveje Betimeligheden af at forelægge en saadan Lov, idet jeg føler mig overbevist om, at saavel den højtærede Landbrugsminister, der er Æresmedlem af Dyreskyttelsesforeningen „Svalen“, som alle her i Rigsdagen ville være ivrige for at fremme en Lov, der skærmer Dyrene for unødige og nyttige Pinsler.

Det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Schovelin) antydede forleden, at Hensigten med Tiendeloven af 15. Maj 1903 ogsaa havde været den, at Tiendeejeren skulde have Fordel af den. Jeg kan ikke dømme om, hvad Lovens Hensigt har været, men hvis Hensigten har været den som af min ærede Ven for Københavns 4de Valgkreds antydet, er Hensigten ganske bleven forfejlet, thi Tiendeejeren har absolut ikke haft nogen Fordel af Tiendeloven. For Kongetiendens Vedkommende har Ejeren ikke haft nogen Fordel af den, fordi de lave Kapitelstakster ere lagte til Grund, og fordi Kongetienden hidtil altid kunde sælges til omtrent fuld Værdi, og endelig, fordi Tiendeejeren faar Afløsningen udbetalt i Tiendebankobligationer, som staa under Pari. Med Hensyn til Afløsningen af Kirketienden betyder Afløsningen, i alt Fald de Steder, hvor jeg har gjort mig bekendt med Forholdene, en absolut Disfavør for Ejeren, idet den Sum, der holdes tilbage til fremtidig Vedligeholdelse af Kirken, i mange Tilfælde er urimelig høj. Resultatet vil sikkert blive, at mange Kirker af de aarlige Renter ville opspare en Kapital, som rettelig burde tilkomme Kirketiendeejeren. De beklagelsesværdige, som før Tiendeloven have købt Tiender — og Kirketienderne vare jo Genstand for Køb og Salg som andre Handelsvarer — til Normalprisen for Tienden ved en vel vedligeholdt Kirke, nemlig 100 Kr. for hver Tønde Byg,

Tienden gav, har Loven tilføjet alvorlige Tab. Det var dog rimeligvis Tiendelovens Mening, at Kirken skulde være en selvvejende Institution, men naar hele Tienden eller det meste af Tienden tilbageholdes, tvinges Ejeren ofte til at beholde Kirken.

Men jeg ved, at det ikke nytter at jamre over den Lov eller over den Maade, hvorpaa den fortolkes af rette vedkommende. Dog kunde det maaske nytte at henlede Ministerens Opmærksomhed paa den Sendrægtighed, hvormed Afløsningen foregaar. Jeg tror, at Tiendekommissærerne i de sidste Aar have faaet ret god Hjælp, men Revisionen og Fordelingen af Tienden i Tiendekontoret foregaar meningsløst langsomt, vistnok paa Grund af, at Personalet er utilstrækkeligt. Og er Afløsningen saa omsider i Orden og skal foregaa til en 1ste Januar, varer det atter syv lange og syv brede, inden Tiendebanken kan blive rinket op til at betale Afløsningssummen. Som sagt, jeg tror, at der her er et Tilfælde, hvor Maskineriet kunde arbejde med mere Hurtighed og mere Præcision.

Bang: Den højtærede Konseilspræsident udtalte i sin Programtale, at vi Socialdemokrater gjorde ikke tilstrækkeligt meget for at oplyse Befolkningen om, hvad Socialismen i Virkeligheden er, og derfor maatte han og hans Meningsfæller paatage sig dette Arbejde, og det havde de efter bedste Evne gjort ved de Møder, der gik forud for Valget i Foraaret. Nu have vi været saa heldige, at vi her i Tinget have faaet Lejlighed til paa nærmeste Hold at se et Eksempel paa dette Stykke Oplysningsarbejde om Socialismen, der paa denne Maade praktiseres ude i Landet, og faaet det i fuldstændig frisk Tilstand, direkte importeret fra Vælgermøderne, i al dets landlige og ufordærvede Uskyldighed. Jeg tænker paa den meget underholdende Tale, som forleden blev holdt af det ærede Medlem fra Silkeborg (Stensballe), som jeg beklager ikke er til Stede i Dag. Nu tror jeg, at det ærede Medlem fra Silkeborg ikke rigtig endnu har lært den Kunst at agte nøje paa, hvad det er for et Publikum, han taler til, og at tilpasse sin Fremstilling i Overensstemmelse dermed. Jeg tror, at han fik selv under sin Tale, medens han fremførte Socialismens mange Vederstyggeligheder, det Indtryk, at det, han maaske havde kunnet benytte med nogen Virkning i de mere afsides liggende Egne af Silkeborgkredsen overfor de mindst oplyste Dele af den derværende Vælger-